

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-525/12

Evropská komise
v.
Spolková republika Německo

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Návratnost nákladů na vodohospodářské služby — Pojem „vodohospodářské služby““

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014

1. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Návrh na zahájení řízení — Uvedení vytýkaných skutečností a žalobních důvodů — Formální požadavky — Povinnost souvisle a podrobně vylíčit vytýkané skutečnosti*

[Čl. 258 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 21 první pododstavec; jednací řád Soudního dvora, článek 120, písm. c)]

2. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Předmět sporu — Určení během postupu před zahájením soudního řízení — Demonstrativní výčet situací považovaných za situace odporující unijnímu právu — Přípustnost*

[Čl. 258 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 21 první pododstavec; jednací řád Soudního dvora, článek 120, písm. c)]

3. *Životní prostředí — Vodní politika Unie — Směrnice 2000/60 — Vodohospodářské služby — Pojem (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60, čl. 2 bod 38)*

4. *Životní prostředí — Vodní politika Unie — Směrnice 2000/60 — Podřízení veškerých vodohospodářských služeb zásadě návratnosti nákladů — Absence*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60, čl. 2 bod 38 a čl. 9)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 21–23)

2. Aniž je dotčena povinnost nést důkazní břemeno, kterou má Komise v rámci řízení podle článku 258 SFEU, nic nebrání tomu, aby se z důvodu odlišného výkladu obrátila na Soudní dvůr kvůli tomu, že dotyčný členský stát údajně nesplnil povinnost, a uvedla četné situace, které jsou podle ní v rozporu s unijním právem, byť neuvede úplný výčet těchto situací.

Výklad, který dotčený členský stát zastává v případě určitého ustanovení unijního práva, jenž se ubírá jiným směrem, než je význam, který mu dává Komise, se tak projevuje na území tohoto členského státu správní praxí, která sice není všeobecně rozšířená, ale nesporně existuje. Okolnost, že Komise uvedla na podporu svého argumentu pouze několik příkladů této praxe, tedy neznamená, že její žaloba postrádá přesnost nezbytnou k posouzení předmětu této žaloby.

Jestliže Komise v tomto ohledu v petitu žaloby uvádí příklady situací, kterými ilustruje pochybení vytýkané dotčenému členskému státu, byť takové příklady neuvádí v závěru odůvodněného stanoviska zasláního tomuto členskému státu, nelze takové doplnění chápat jako rozšíření předmětu této žaloby, který se nadále omezuje na určení o nesplnění povinnosti.

(viz body 25–27)

3. Článek 2 nod 38 směrnice 2000/60, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, vymezuje jakožto „vodohospodářské služby“ všechny činnosti, které pro domácnosti, veřejné instituce nebo pro jakoukoli hospodářskou činnost zajišťují na jedné straně odběr, vzdouvání, jímání, úpravu a rozvod povrchových nebo podzemních vod a na druhé straně odvádění a čištění odpadních vod s následným vypouštěním do povrchových vod.

(viz bod 44)

4. Okolnost, že členský stát nepodřizuje některé činnosti uvedené v článku 2 bodu 38 písm. a) směrnice 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, zásadě návratnosti nákladů nemůže automaticky sama o sobě vést k závěru, že tento členský stát nesplnil povinnosti, které má na základě článku 2 bod 38 a článku 9 směrnice 2000/60.

(viz bod 59)